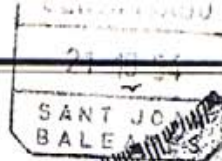
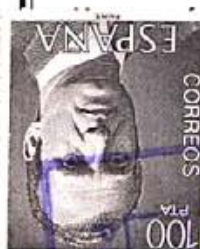

GALATZÓ

PREMSA FOR

Revista cultural de Puigpunyent i Galilea

Quinzenal - Novembre 1992 - Any V - Núm. 73

11

Artifici Ludo

11

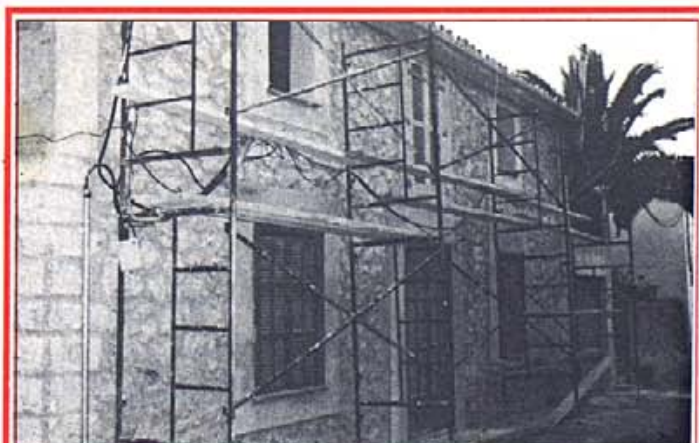
Associació de Premsa Forana
Princesa, 24
07240 Sant Joan

223

SES TIMBES publica aquest mes una significativa enquesta sobre el què representa per a la gent major de Galilea tornar-se vella. ————— Pàg. -8 i 9

Sor Maria rebé, dia 8 de novembre, un merescut homenatge per part del poble. ————— Pàg. - 5

41 veïnats del poble reben subvenció per millorar les seves façanes. ————— Pàg. - 11

GALATZÓ

Publicació Mensual

Dipòsit legal: PM 431/86

CASA DE CULTURA

Sa Travessia s/n

07194 PUIGPUNYENT

Edita: GRUP S'ARBRE

Director:

Antoni Beltrí

CONSELL DE REDACCIÓ:

Joan Martorell

Pere Barceló

Biel Frau

Bartomeu Moragues

Xisca Ramon

EQUIP DE

COLLABORADORS:

Magdalena Balaguer

Xavier Barceló

Joan Ignaci

Marilena Monjo

Toni Mora

Joan Antoni R.C.

Carolina Horrach

Biel Pérez

Onofre Martorell

Catalina Pont

Leni Moragues

Antoni Vidal

Pep Toni Balaguer

Secció Esportiva:

Bartomeu Morey

ADMINISTRACIÓ:

Magdalena Balaguer.

VENDA D'EXEMPLARS:

Ses Cotxeries

Exemplar: 175 ptes.

Subscripcions: 150 ptes.

IMPRIMEIX

Taller Gràfic Eugeni.

C/. Reis Catòlics, 70. Palma

Dels articles publicats en aquesta revista, sols en són responsables els seus autors.

Editorial

GALATZÓ ESTÀ EN CRISI

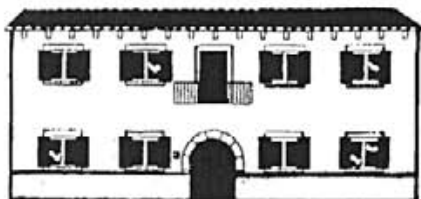
Fa pocs dies Galatzó convocava els seus col.laboradors a una Assemblea per votar uns estatuts (és la primera vegada que tenim a l'abast un projecte de les normes que regeixen el funcionament de la Revista) i per renovar el Consell de Redacció.

La convocatòria només es pot valorar com un fracàs, atesa l'escassa assistència de col.laboradors (uns cinc) i la quasi total absència de candidats per formar part del nou Consell de Redacció.

Aquest fracàs es pot considerar com una mostra de la crisi que pateix Galatzó des de fa molts mesos i a la que han contribuït diferents factors. Però aquesta no és la primera vegada que la Revista passa per moments difícils, ja que, després de l'eufòria inicial, han estat freqüents les èpoques de vaques magres, com si el destí volgués donar un cop més la raó a la dita «arrancada de cavall i arribada d'ase».

Segurament, la crisi és atribuït inseparable de les Revistes que són com la nostra: una tirada molt limitada, pocs recursos econòmics de manera que la subsistència sempre depèn de les subvencions, un voluntarisme total per part dels col.laboradors,..... Així i tot, pensam que cal ser utòpics i no renunciar a dur endavant aquesta manifestació cultural del nostre poble.

Per això, esperam que l'Assemblea de col.laboradors que es celebrarà a mitjan desembre representi el principi d'una llarga i sòlida recuperació de la nostra Revista. Cal aconseguir un número suficient de candidats a formar part del Consell de Redacció de Galatzó i que tots els col.laboradors participin amb veu i vot en un moment en el que es decideix el futur de la Revista per als pròxims dos anys.

CASA DE LA VILA

Dia 18 de novembre tingué lloc al saló de sessions de l'Ajuntament el Ple ordinari del mes, del qual nosaltres en destacam els següents punts:

CORRESPONDENCIA

Es llegí un escrit signat per en Bernat Martorell, i que deia:

«Desig a través de la present comunicar a V.I. el meu agraïment pel fet que s'inclogui a tots els exemplars de **Siguiendo mi camino** que es venen a Puigpunyent la resolució adoptada per aquest Consistori en el Ple de dia 14 d'aquest mes. Precisament perquè em sent demòcrata, puc assegurar que no he abrigat mai la més mínima intenció de ferir cap susceptibilitat, ni dels membres de l'Ajuntament ni de ningú del poble. Al contrari, vull respectar els sentiments dels meus amics i de tots els habitants de Puigpunyent.

L'apartat que figura en el llibre sota l'epígraf **In memoriam** no és escrit meu ni ara, ni quan va morir el meu germà. Es tracta d'un article aparegut a **Correo de Mallorca** pocs dies després del 13 d'abril de 1938, dia del traspàs del meu germà. Es un fet, doncs, fàcilment comprovable.

A la presentació del llibre vaig manifestar que en publicar-lo el posava en mans de la crítica. Ha estat una atenció que aquest Consistori m'hagi fet arribar la seva, que accept democràticament. Només demanaria que en els exemplars venuts, hi figuràs també aquesta carta.

Esperant poder comptar amb la col·laboració d'aquest Ajuntament en la prevista segona part de **Siguiendo mi camino** que sortirà, si Déu vol, a principis de desembre, exprés altre volta el meu agraïment».

La Corporació quedà assabentada.

DESIGNACIÓ FESTES LOCALS

A petició de la Direcció Provincial del Ministeri de Treball i Seguretat Social, s'acordà proposar com a festes locals per a l'any 1993 les següents:

A Puigpunyent: Dia 12 d'abril, segona festa de Pasqua.

Dia 31 de Desembre, festa de l'estandart.

A Galilea: Dia 12 d'abril, segona festa de Pasqua.

Dia 8 de setembre, Nativitat de la Mara de Déu.

SUBVENCIÓ A GRUPS CULTURALS

Anualment l'Ajuntament convoca als Grups Culturals perquè sol·licitin la subvenció de les seves activitats.

L'experiència acumulada en els darrers anys aconsella establir uns criteris que serveixin de base per a la concessió de les subvencions municipals a aquests tipus de grups.

Les subvencions tenen per finalitat el finançament de projectes i activitats estrictament culturals; de tal forma que els grups que en sol·licitin, han d'acreditar davant l'Ajuntament sent-ho constar expressament a la instància, els següents extrems:

- Nom del grup i nombre de membres.
- Nom i llinatges de les persones que componen la Junta Directiva, amb expressió dels càrrecs que ostenta cadascú.

- Trajectòria cultural del grup.
- Activitats i projectes de caire cultural que pensen dur endavant durant el Curs i en relació a les altres activitats que eventualment despleguin.

- Relació detallada d'entrades i sortides durant l'any anterior.

- Comprometre's expressament a acceptar la contraprestació que l'Ajuntament demani.

Les anterior circumstàncies són les mínimes exigibles per tal de tenir la seguretat que els sol·licitants són efectivament grups en trajectòria i perspectives culturals, que al cap i a la fi és el que es pretén subvencionar. L'omissió de qualsevol d'aquestes dades serà causa suficient per no concedir la subvenció.

Per tot l'exposat el Grup Independent formulà la següent proposta d'acord: Convocar els Grups Culturals perquè sol·licitin subvencions d'acord amb els antecedents de la proposta.

La proposta s'aprovà per unanimitat.

BASES I CONVOCATÒRIA DEL CONCURS-OPOSICIÓ DE LA PLAÇA D'AUXILIAR DE LA POLICIA LOCAL

Examinades les bases de la convocatòria per a la provisió, pel sistema de concurs oposició, d'una plaça de policia local, la Corporació acordà per unanimitat aprovar-les tal com estan redactades a l'acta del Ple.

ADQUISICIÓ SENYALS DE TRÀNSIT

A proposta del Batle s'acordà adquirir les següents senyals de trànsit:

Senyal d'Estp: Carrer Sa Vela-Travessia - Carrer s'Estany-Ctra. Vella d'Estallencs - Camí Son Puig-Ctra. de Palma.

Miralls: Camí Son Puig-Ctra. de Palma - Camí d'Es Pins-Ctra. Capdellà - Sortida de Son Marcó - Sortida de Conques - Sa Roteta - Son Net-Ctra. de Galilea.

Direcció Prohibida: Carrer de Sa Vela (Poliesportiu) (Excepte autoritzats).

ADQUISICIÓ PARCEL·LA POLIESPORTIU

L'any 1979, el Sr. Pere Barceló Obach donà gratuïtament a l'Ajuntament de Puigpunyent una parcel·la de terreny de 11.355 m2 per a destinar-la a poliesportiu municipal. Tanmateix la superfície realment ocupada per les instal·lacions esportives ocupà en principi 6.000 m2 més, que constituïa una parcel·la independent que mai fou objecte de donació, registralment consta a nom de l'esmentat Sr. Pere Barceló Obach.

La mort del Sr. Barceló i l'embarcament d'aquesta parcel·la per la recaptació de tributs ha impedit arribar a un acord per tal de solucionar aquest problema, malgrat distintes conversacions que en el passat tingueren lloc entre l'Ajuntament i els seus hereus, que tampoc mai havien acceptat l'herència.

Recentment els hereus del Sr. Barceló han insistit en la necessitat de solucionar definitivament la qüestió, tota vegada que estan en condicions d'acceptar l'herència.

Per la qual cosa el Grup Independent formulà la següent proposta d'acord:

Facultar el Batle per tal de negociar amb els hereus del Sr. Barceló l'adquisició de la parcel·la de 6.000 m2 per un preu de 1.500.000 ptes.

La Corporació acordà per unanimitat aprovar l'anterior proposta.

Xerrades des Banc des Pont

-Mateu!! A veure, atraca't un poc.

-Uep, Colau! I que hi ha res de nou?

-No, tot és vell i mal de coure. Només és que s'altra dia vaig passar per davant ca teva i vaig veure que hi feies obra, i me vaig dir: «mira, sa casa ja és tan vella com ell. i l'ha d'apuntalar».

-No tenguís por! No caurà sa casa. Lo que passa és que estam posant guapa sa façana.

-Clar, de qualque manera has de gastar tots es dobbers que tens, que deuen esser molts.

-Dobbers jo? No ho creguis, Colau, vaig ben magre, com tothom amb aquesta crisi, però t'en recordes que vaig demanar a s'Ajuntament una ajuda per poder fer ses obres?

-I te la va donar?

-A jo i a altres.

-Idò vaig a veure es batle, perque no m'aniria malament ampliar un poc sa cuina i fer un bany nou.

-Poc a poc, Colau! S'ajuda que jo te parl forma part d'un pla de millorament de façanas portat a terme pes Govern Balear i s'Ajuntament, una ajuda que per reber-la s'havien de fer uns tràmits i acceptar unes condicions.

-Ah!

-Però Colau, si sa darrera vegada que te vaig veure venia jo de dur sa sol.licitut a s'Ajuntament i ja varem xerrar des tema, que no t'en recordes?

-No, Mateu, no, es meu cap ja no és lo

que era; però ara ja veig per què per tot allà on pas hi veuen andamiatges i gent fent feina a ses façanas.

-Es clar, sa gent aprofita aquestes ajudes per arreglar sa seva façana, i d'aquesta manera, entre es particulars, s'Ajuntament de Puigpunyent i es Govern Balear, posam guapo Puigpunyent.

-Si, sempre dóna goix passetjar-se pes carrer i veure ses cases netes, arreglades i boniques... no ho sé, però pareix més alegre i tot.

-Res, Colau, m'en vaig perque he deixada ca nostra sense ningú i no m'agrada que estigui buida.

-Vols dir tens por que no t'hi entrin?

-Que no m'hi entrin no, lo que em fa por és que m'hi entrin... mira, s'altra dia van rompre es vidre d'un cotxe i s'en dugueren una cartera que hi havia.

-Ho vaig sentir a dir, però com se veu duia sa cartera buida, també li foradaren una roda.

-Se degueren enfadar.

-S'única que tenia dret a enfadar-se era sa madona des cotxe, perque mira, si t'hi entren a Palma te sab greu i també t'enfades, però no ho sé, pareix que quan es cotxe és a Palma ja hi estàs exposat a aixó, però que te robin a Puigpunyent on encara podem deixar es cotxe as carrer sense por (fins ara), ja hi ha de caure tort!

-Mira, devien esser de Palma es lladres.

-Home, ja pot esser.

Mateu i Colau

Ses Cotxeries

FRUITES * VERDURES
CARNISSERIA * CONGELATS
CONSERVES * VINS * LICORS
FERRETERIA * DROGUERIA

C/. MAJOR, 4

Tel. 61 41 02

Puigpunyent

EL POBLE DE PUIGPUNYENT A SOR MARIA

Puigpunyent et sentires orgullós i de fet fou així, per quant tú mateix donares la idea per a correspondre d'una manera senzilla, però afectuosa, fent un homenatge a la Religiosa Agustina, Sor Maria del Dolors.

Aquesta Religiosa fou destinada a Puigpunyent, on visqué per espai de disset anys. És una Religiosa carregada de humilitat, i treballadora, tant que arribà per acabar les forces.

Bé, podem dir d'ella que va fer realitat i va complir aquelles paraules de St. Alfons Rodríguez, a qui quan cridaven a la porta, sempre deia: «Ja venc, Senyor».

Efectivament, diumenge 8 de novembre, la Parròquia de Puigpunyent, després de confiar la tasca a una comisió de feligresos, celebrà el merescut homenatge a Sor Maria.

Poques vegades més, el poble farà tanta pinya, i es sentirà tan unit com aquest dia.

Era impresionant veure com cada persona aplaudia a Sor Maria, reben-la amb alegria i molt més, amb recordança per tot el bé que havia fet dins la comarca de Puigpunyent.

La festa comença amb una esclatada de coets i una repicada de campanes, fins que tot el poble ompli de gom a gom el temple parroquial.

Tots els actes es revestiren amb aires de festa major i agraïment.

En primer lloc hi hagué una presentació, donant les gràcies al poble i a tots els serveis prestats per Sor Maria.

La missa fou concelebrada per B. Català, Rector, F. Llinàs i F. Betti, Preveres del Poble.

La Coral parroquial ens deleità amb les seves veus, sobre tot interpretant el «Magnificat».

D. B. Català glosà les virtuts de Sor Maria destapant així algunes anècdotes i fets que feien el goig per tot el poble.

En el moment de les ofrenes, una parella de petits, Tomeu i Maria, regalaren a Sor Maria dos «pelusins». Aquest detall va ésser molt simpàtic i aplaudit. Maria Magdalena i el seu germà Nadal, representant

tota la joventut de Puigpunyent, li entregaren una cistella de flors.

Darrerament el matrimoni de padrins Salvador i Aina, en nom de la parròquia i de tot el poble li donaren un ràdio cassette i un rosari de plata i nacre.

A aquest homenatge i participà el grup Flors del Salt, amb el virtuosisme dels seus balls; Veus de la Tardor, li cantàren unes cançons, una d'elles amb lletra dedicada a Sor Maria.

Per acabar la festa, tot el poble fou convidat a un refresc, es pogué veure i sentir la popularitat de Sor Maria que mai podrà ésser oblidada.

Tot això i més va ésser possible gràcies a la Parròquia, a un grup de feligresos, Gall de Foc i d'una manera molt especial per la col·laboració econòmica i d'assistència de tot el poble de Puigpunyent.

SILVESTRE

EN RECORDANÇA

Gràcies a Déu i a vós Sor Maria
per la vostra feina dins Puigpunyent.
Mai descansàreu ni un moment,
sempre trespàreu nit i dia.

Per posada tenguèreu un convent,
però la tasca sempre era a fora.
Per això diu el poble que ja és hora
de que torneu a Puigpunyent.

Fos home gran, jove o nin petit,
a tots procuràreu coratge,
ensenyant sempre el camí,
a trobar Déu, encara que fos de nit.

Sou religiosa de Sant Agustí
Però també sos filla de Puigpunyent!
vostros germans són tota la gent,
que la véreu créixer o l'ajudàreu a morir.

Es prest per anar-vos-a n'el cel,
heu arrelat a aquesta terra.
Ara ajudau-nos a guanyar la guerra,
que és tasca dura i més agre que la fel.

Heu estat bon sembrador
dins la terra de Puigpunyent.
Arribat l'hora és el moment
de recollir tota la vostra llavor.

En el convit del Sant Anyell,
tots cantam gran germanor.
Déu mos do pau i unió
i així visquem ben a prop d'Ell.

Accepteu aquest petit homenatge
de tot el poble de Puigpunyent
que demostrant així el seu coratge
vos volem tenir sempre present.

Aquí heu començat una guerra
en que mai heu estat vençuda.
Vostra victòria és merescuda
per ésser valenta dins aquesta terra.

Sabeu on està Puigpunyent!
Aquí teniu els vostres germans!
Juntem ara i sempre les nostres mans,
recordant amb alegria aquest moment.

Silvestre

DIA 1 DE DESEMBRE, DIA MUNDIAL CONTRA LA LLUITA DE LA

Dia 1 de desembre ha estat declarat «Dia Mundial de la Sida», una data per concienciar a tot el món de la necessitat de lluitar contra aquesta terrible enfermetat, una data que ha de servir per demostrar la solidaritat amb tots aquells que pateixen la SIDA, i també per recoltzar a tots els seropositius que dia rera dia viuen amb l'angoixa de no saber el que els hi té preparat el futur.

Sens dubte, la SIDA ja no és només un problema de tres determinats grups de risc, com molt desafortunadament van a donar a conèixer les primeres campanyes publicitàries per prevenir l'enfermetat, és a dir, dels heroinòmans, els homosexuals i els hemofílics, sinó que ara **és un problema de tots**. I l'única arma de que es disposa per combatre aquesta l'enfermetat és la de la **prevenció**.

De totes maneres, la SIDA no és una enfermetat de fàcil transmissió, ja que tot pareix indicar que es transmet mitjançant l'exposició directa a sang o semen infectats. És més, a diferència d'altres enfermetats transmissibles, com són els casos dels costipats o del grip, la SIDA no es transmet per la tossina, l'ús compartit d'utensilis de menjar o beure, o per estar simplement al costat d'una persona infectada. Anys d'experiència han demostrat que el contacte habitual amb persones infectades no suposa cap risc de contagi.

En definitiva, **una enfermetat de transmissió sexual i sense curació possible**.

Anem idò, a definir i a conèixer les causes que poden provocar l'enfermetat.

La SIDA és un quadre patològic que es caracteritza per l'enfonsament de les defenses immunològiques naturals de l'organisme humà

en front de les enfermetats, la qual cosa ocasiona que les persones que pateixen aquesta enfermetat siguin molt vulnerables a infeccions de tot tipus o a càncers poc comuns que, generalment, no suposarien cap tipus de perill per aquelles persones on el seu sistema immunològic funciona normalment.

Els investigadors han batiat amb el nom de VIH (virus d'immunodeficiència humana) al virus que causa la SIDA, i la infecció ocasionada per aquest virus no sempre provoca l'enfermetat, per la qual cosa els investigadors tracten de determinar ara si coexisteixen altres factors necessaris per desenvolupar-la.

En principi, la majoria de les persones infectades amb el VIH no presenten cap símptoma; si bé, n'hi ha d'altres que contreen l'enfermetat amb diversos graus variables d'afectació, des de les formes més benignes a les més greus.

Detectar la presència del virus i d'anticòs a la sang és avui en dia senzill, ja que existeix una prova totalment fiable. De fet, des de l'any 1985 a Espanya s'analitza tota la sang per determinar la presència del VIH.

Arrel de les terribles dades que es manegen la SIDA ja és coneguda com «l'epidèmia del segle xx». Només a Balears hi ha en aquests moments 275 malalts, mentre que 117 persones ja han mort.

Aquestes dades posen de relleu la necessitat de lluitar contra l'enfermetat per la que, com deiem abans, l'única arma de que es disposa per poder-le combatre és el de la prevenció.

De fet, les previsions més optimistes creuen que fins entrat el segle XXI els programes internacionals de salut no podran disposar de la tan esperada vacuna.

Elèctrica GENOVART

Instal·lacions i Reparacions Elèctriques

Ctra. Nova d'Estellencs, 21

Tel.: 61 43 98

07194 Puigpunyent

Arrel d'aquesta manifestació el PSM sol·licita la convocatòria d'un referèndum

26 N: LA MAJOR PROTESTA DE LA HISTÒRIA DE LES BALEARS EN DEFENSA DELS ESPAIS NATURALS

Antoni Betti

Dia 26 de novembre es manifestaren a Palma més de 15.000 persones en contra de la modificació de la Llei d'Espais Naturals aprovada pel Parlament Balear el gener de 1991. Sens dubte, una xifra rècord per un poble -el mallorquí- tan difícil de mobilitzar.

La modificació d'aquesta Llei, promoguda pel PP-UM, pretén afavorir els interessos de mitja dotzena d'especuladors, i deixa pràcticament sense cap protecció Eivissa i Formentera.

D'aquesta manera, més d'un 15% dels espais naturals de les Balears que actualment gaudeixen de protecció quedaran parcialment o totalment desprotegits si s'aprova la proposició de llei que el grup parlamentari PP-UM ha presentat al Parlament Balear, a fi de satisfer determinats promotors immobiliaris. La proposició de modificació de la llei exclou un total de deu espais i rebaixa notablement el grau de protecció de tots els espais d'Eivissa i Formentera, on se pot dir que la llei quedaria virtualment derogada.

A **Mallorca** se pretén excloure una superfície de 1.215 hectàrees repartits entre sis espais. A cinc dels sis casos se tracta de desprotegir-los per facilitar la construcció d'urbanitzacions i camps de golf. A **Menorca** se lleva un espai sencer (Cala Alcaufar), d'una superfície aproximada de 130 hectàrees, a fi de permetre la construcció d'un camp de golf i un complex hotel·ler. A **Eivissa** s'exclouen unes 516 hectàrees de tres d'espais actualment protegits, amb l'objectiu de permetre la construcció d'un camp de golf, apartaments i un port esportiu. D'altre banda, a **Eivissa i Formentera** se rebaixa el grau de protecció de tots els espais

naturals, ja que malgrat continuar existint sobre el paper les Arees Naturals d'Especial Interès (ANEI) i les Arees Rural d'Interès Paisatgístic (ARIP), de fet se desvirtua la normativa mitjançant la reducció de la parcel·la mínima necessària per edificar una casa, que passa de 200.000 metres quadrats a només 30.000 a les ANEI, i de 30.000 metres a només 10.000 a les ARIP.

Un dels beneficiaris de la modificació és la família del president Cañellas, que podrà contruir algunes dotzenes de xalets en un espai tan emblemàtic com les Salines d'Eivissa.

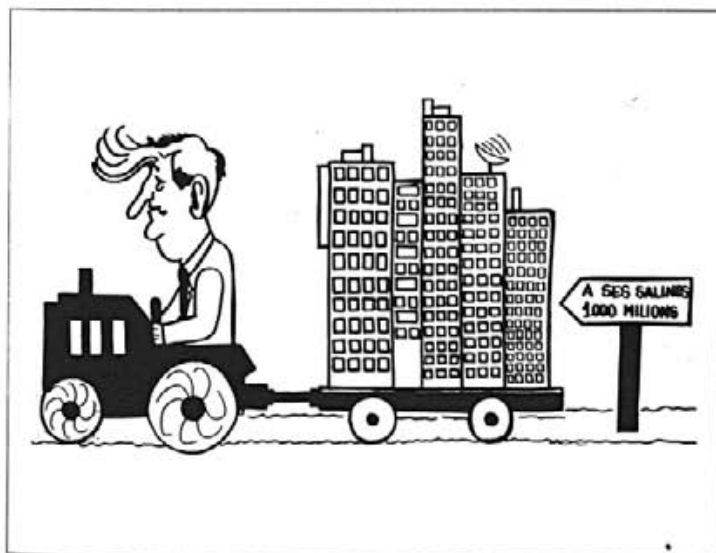
Els arguments donats a fi de justificar la iniciativa per desvirtuar la llei son demagògics o ridículs:

1r) ja ho havien advertit a la campanya electoral;

2n) hi ha indemnitzacions multimilionàries si se vol protegir aquests espais (això és fals es gaurebé tots els casos);

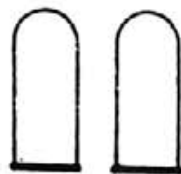
3r) la modificació afecta a detalls minúsculs de la llei; i

4t) «som l'Administració que més percentatge de territori protegeix en tot el món» (!)

CAÑELLAS: Perquè vols destruir el nostre futur

CAFETERIA - RESTAURANT

ES PONT

C/. Sa Travessia, 2 - Tel. 61 40 31
PUIGPUNYENT

SES TIMBES

Galilea

Aquests dies de tardor conviden a amarar-se de melangia: catifes de fulles, tronadissa de llendons trepitjats i un ponent púrpura que esglaiava la vista i promet vent en una marc de solitud que, els dies feiners, es fa punyent.

Adesiara es veu el moviment d'algun veinat que culeja per ca seva o el pas cansat, senalleta amb mà, de la madona que va a la botiga. Els dematins i horabaixes els mateixos cotxes a les mateixes hores que van o venen de la feina.

Mentre esperam l'esclat de llum i festa de Nadal, amb les Matines a les 11 del vespre, hem acostat la "cassette" a algunes d'aquestes persones jubilades que, de forma gairebé imperceptible, mentenen biu el nostre poble durant el dia.

Les hem envestit amb una pregunta una mica aspa, però la sinceritat ha estat total: "A què vos sona la frase tornar vela a Galilea?"

ISABEL BALAGUER CALAFELL, 75 anys, vidua.

"A mi aquesta frase em suggereix que n'estic molt contenta de tornar vella a Galilea, perquè l'estim molt i m'agrada molt. Enyor la salut i el futur es molt mal d'endevinar. A mi el futur no em fa por, perquè dic: quan torn vella és que tenc salut.

Trob que el nostre poble és saludable pels vells, perquè, què més es pot desitjar? Tenir salut...tanmateix no es pot divertir segons com... Perquè un jove cerca divertir-se, però un vell vol estar bé i estar còmode a ca seva".

FRANCISCA FRONTERA MARTORELL, 73 anys, vidua.

"Ho veig amb molt de sentiment i em sap molt de greu que el poble es vagi desfent d'aquesta manera. I

feia molt de temps que no hi havia tants de matrimonis joves com ara! però agafen el cotxe i se'n van; quan no se'n van a fer feina se'n van a passejar i gairebé és igual que si no hi visquessin. A mi sortir tota sola em va millor que trobar-ne molta de gent, però també trob que és com una desgràcia per als qui estam aquí. Jo del passat n'enyor la juventut veig

malament el futur. Així com ha vingut la vida, als joves les costa molta pena anar darrera els vells; han de deixar lo seu i no poden fer-ho. Si jo un dia em posava al llit ells no poden venir, ets tu que n'has d'anar... I això si te volen, encara. D'ençà que he tombat un poc més estic més trista que no estava anys enrera. Jo tota la vida he viscut en el mateix redol, i n'he servit de veinats! L'un darrera l'altre. I ara de tots aquests veinats no n'hi ha ni un que em pugui dur el pa si jo no hi puc anar; tots són morts... En el nostre temps, si els vells estaven xerecs, el darrer que es casava no se n'anava de ca seva; ja no treien aquell vell. Però ara, home de Déu!, te n'has d'anar tu... I una persona no està mai decidida a anar-se'n de ca seva".

MAGDALENA PALMER BAUÇÀ, 77 anys, casada.

"M'agrada tornar vella a Galilea i a on sia, però resulta que Galilea és molt desolat, per a un vell és massa totsol. Principalment en l'hivern; en l'estiu tot va bé perquè hi ha molta gent. En l'hivern tot convida a la tristor: poca gent, fa fosca prest... i a nosaltres, vells, això mos entristeix. Del passat enyor la família que ja m'ha fuita, mon pare, mu mare, però del demés jo no

enyor massa coses del passat. El futur el veig negre del tot... Nosaltres estam avesats a l'antiguitat i tot mos ve modern i això mos supera. Com que tot va modernitzat, fins i tot els nets tornen més d'anar pel món, els fills igualment i nosaltres mos quedam més tots solets. Una esperava que a la vellesa les coses serien d'una manera i llavors són de l'altra; mos conformam perquè mos hem de conformar, però resulta que a pesar de tenir-ho tot, no tenim res... Lo que necessitam és companyia, és distracció, i en tenim molt poca... A Galilea principalment, i de servicis molt pocs".

CATALINA MARTORELL MOREY, 84 anys, vidua.

"N'estic ben contenta de poder tornar vella, és una bona cosa poder tornar vell. Del passat no enyor res. Ho vaig passar molt dolent, vaig estar molt malalta, no vaig de tornar arrera. Mai m'hauria pensat arribar a aquesta edat. Em pensava que faria estona que ja seria a l'altre costat. El futur el veig molt dolent, ha mudat molt el món; si jo ara tenia els al.lots joves tornaria loca. Valgui que no em donaren cap disgust... Per jo la cosa no va; ara, per a ells no ho sé..."

JORDI BALAGUER PUJOL, 83 anys, casat.

"Tornar vell a Galilea és una sort, és una sort que la salut ampari per a poder viure. Del passat enyor moltes coses perquè tenc la memòria clara. I un que pensa en les coses d'enrera hi ha moltes coses que l'estiren, que les va estimar. De cara al futur jo veig que el món està molt desberetat. Al meu entendre la situació mundial corre una crisi fatal. En certes coses jo pens que és difícil trobar remei de moment, això no vol dir que, a la llarga, els homes intel.ligents del món, si es conjunten, no trobin una solució més comprensiva que la que tenim ara. Però de moment ho veig molt negre".

JAUME FRAU FRAU, 65 anys, fadri.

"No en tenc molta idea d'això, perquè encara no m'ho he plantejat. Ara bé, realment aquí s'hi està molt bé mentre no s'hagi de menester ningú; i, en tornar majors, per desgràcia, no volen estar tots sols. Enyor lo que enyoram tots: coses que ja no podem recuperar, per exemple esser joves, tenir més il.lusió, més vitalitat, més vida amb una paraula. El futur el veig normal, perquè

consider que tots els qui hem passat per aquest món hem viscut aquestes etapes, infància, joventut i llavors hem arribat a majors. La vellesa no em fa por mentre em pugui valer per mi mateix, però quan un queda impossibilitat, ja s'ha acabat; ja fins i tot sobram... Em fa més por la necessitat que la soledat. En aquest món no hi ha res gratuït, tot té un preu, la companyia té un preu, la soledat en té un altre... tot té un preu. I no podem fer comparacions provant abans, només podem viure una cosa".

JOSE ORTEGA MATEO, 68 anys, casat, ja 56 anys que viu aquí.

"Ja, ja, ja... es muy sano vivir en Galilea. Tornar vell és una honra. Del passat no enyor res, crec que hem anat millorant. El futur el veig malament, de cada dia pitjor; en tots els aspectes, la joventut, tot. El poble cada dia va a menos, tot està abandonat i ningú no fa res. Em preocupa la ruptura que hi ha entre joves i vells..."

TONI GRIMALT BORDOY, 68 anys, vidu.

"Tornar vell vol dir tenir molts anys. Jo sent molta tristor, perquè, a pesar dels fills, em trob tot sol. Enyor molt la meua esposa; els fills fan el seu camí, jo reconec que l'han de fer perquè la vida ho ha duit així... un fa esforços per a no esser una càrrega. De cara al futur, de moment no ho tenc malament, però no vol dir que un dia o l'altre no els pegui la brusca... perquè avui hi ha tants de locos que no es pot dir res. Avui en veuen un de dret i demà ja el veuen tort..."

Unes impresions que certament no són d'idil.li. Darrera tanta pau i poesia s'hi amaguen saledats, pors, trencaments que no ens poden deixar insensibles. També és ver que la problemàtica que presenten els nostres vells no és molt diferent de la que viuen els vells d'arreu del país. Però des d'una planificació seriosa dels serveis socials serà ben necessari tenir en compte aquesta realitat que té tendència a empitjorar.

ALGUNS COSTUMS NADALENCES

**Ara vé Nadal, mejarem torrons,
i amb una guiteria cantarem cançons.**

El primer que feiem quan s'acostava Nadal, era treure les ametlles que havíem guardat de la cuïta o de les pellucalles, i havent triat les més grosetes, els escaldàvem i pelàvem, per dur-les a moldre i fer la pasta ben fineta per a pastar el que seria el pastís més apreciat i característic de les Festes de Nadal, Cap d'Any i els Reis: el torró.

Es mesclava aquella pasta amb canyella, suc de taronja, llimona rallada, i agafant-ne una grapateta se la posaven enmig de dues neules i feien el torró mallorquí, que es presentava en dues modalitats: la del bessó torrat, o també el que sense moldre i amb sucre i amb sucre acaramelat, li deim «yambó d'ametlla».

És possible que en algunes famílies s'hagui perdut tal costum, però vos podem assegurar que, si a la taula de Festes no n'hi hagués, no ens pareixeria Nadal.

Altres costums, també vells com els dels nostres rebisavis, es el de preparar les coques de Nadal. Recordem dues formes de fer-les, la més pagesa i tradicional a les nostres terres muntanyenques és aquella en la que en primer lloc es posava llevat a la farina de força, sucre, oli, llavors d'anís, seim, deixant-les tovar unes quantes vegades, i foc al forn.

En l'altre manera més ciutadana, li posam aigua, farina, ous, llavors d'anís, oli, sense seim i el sucre necessari i a gust; també feim tovar la pasta amb llevadura presada, i es cou el temps necessari, fins a pareixia la típica coca «bamba».

A totes les cases, dies abans de les Festes, es matava un pollastre, un indi o una porcelleta, ja que poques carniceries teníem el poble, però que ens surtien de la carn que requerien els nostres plats.

A la taula dels nostres padrins no hi podia faltar el plat d'arroç sec, els escaldums de totes les classes de carns de que es disposava o un rostit d'allò més saboros. També ens compten que hi havia famílies que a més el dia de Nadal tenien per costum servir un tercer plat del típic i ben abundós «bollit» de totes les carns, que en aquests dies eren molt variades. I a qualque família, com la nostra, no hi manca encara ara el plat de «cassola dolça».

Com costum introduïda de les cases dels Senyors es va anar fent «fiambres» o carns fredes que ara pareix que tenen molt d'èxit.

Tenim aquí famílies que per la seva procedència de l'Illa Pitiusa veïnada, fan el plat nadalenç de «salsa eivisenca» amb carn, ametlles, sucre...

També és interessant ressenyar la llet d'Ametlla, que prové de Santa Maria, així com les postres de graixonera de coca amb llet...

Si algú volgués afeigir qualque altre costum gastronòmic, ens ajudaria a fer-ne un bon catàleg.

Com costum puigpunyentins recordem els Pastorells, representats per nins i nines de les Escoles (que, per cert, qualque any els Senyors de S'Hort d'Avall prepararen un arbre carregat de foguines i xocolatines pels actors), també es feia la representació dels Reis d'Orient al Recó de la Rectoria, i com a tot Mallorca, a la Parròquia es cantava la Sibil·la, i l'Angel.

Feim també memòria d'aquelles reunions que entre distintes famílies s'organitzaven per a vetllar matines, aprofitant les llargues hores que des de posta de sol fins a les dotze de la nit precedien a la festa religiosa, amb taules plenes de fruits secs, bessons, figues seques, castanyes torrades, nous, nesples i demés fruits del temps... i molta alegria i gaubança.

Nosaltres els majors encara tenim presents aquelles reunions casolanes de ball, que tenia com a orquestra i músic únic i insubstituïble a Francisc Bordoy «Polei» que amb el seu acordeó marcava ritmes i animava a tots la nostra joventut. ¿Quants de matrimonis tengueren el seu Cupido en aquelles reunions!...

El dia de Nadal era també tradicional que s'organitzas l'eixida a les Titeres (el Circ) en l'autocar de l'Exclusiva. Era un aconekement molt esperat tant pels petits com pels més grans.

Per Cap d'Any, a la Parròquia es donava compte del moviment de la població: Naixaments, defuncions, matrimonis i es deia si hi havia hagut ganància o perduda, segons si havia superat el nombre de vius o de morts. Es repartien unes estampates amb el nom d'un dels difunts de l'any i era una curiositat saber per qui s'havia de pregar durant tot l'any.

Per la Festa dels Reis era un dia d'il·lússió pels petits, com ho és ara; amb la diferència de que els regals eren molt minvats, en comparació dels d'avui en dia. Aquells troçets de torró curiosament eren idèntics als que mamare ens servia a la taula, i les joguines eren de cartó o roba, però la nostra gratitud era tan profunda com l'actual.

No hi ha dubte que Nadal de tots els temps és sempre un motiu de festa i té un aire misteriós que ha encissat a tots els pobles de la terra.

Per Nadal, ametlles torrades
i qualque glopet de vi,
això és el que m'agrada a mi,
però ve clares vegades.
Matines per a Nadal,
torrons i coques tovades,
castanyes i ametlles torrades
i foc a n'es funeral.

Teresa i Pere Barceló

PERSONATGES

ODETTE CARBONELL

Biel Frau

Odette Carbonell va nèixer a Nantes, França, però això és una cosa que no és necessari dir, perquè quan algú parla amb ella el seu accent ja la delata procedent del nostre país veí. Està empadronada i viu a Puigpunyent des de 1975, però abans, segons me diu ella asseguts a sa calentor d'una taula-camilla, «cada any ja venia aquí de vacances».

L'any 1940, Odette va viure un any sencer a Sa Campaneta, «amb els meus concos. França estava ocupada pels alemanys i jo no tenia notícies dels meus pares». Era la Guerra Mundial.

-Record que a Sa Campaneta hi estaven també na Francisca de Cas Metge, na Catalina i en Tomeu de Son Fava, el teu tio Jaume- (això va per jo, el meu tio Jaume Frau) **-i més gent. Pujàvem tots els dissabtes de Puigpunyent cap a Sa Campaneta. Erem una colla grossa.**

S'està bè vora la camilla, i Odette recorda anècdotes de la seva joventut, dels seus pares, dels seus concos...

-Amb dues nines de nou mesos, el meu home (Damià Frontera) i jo vam haver de anar a Perpignan, perquè a ca nostra, a Nantes, hi va caure una bomba.

A Perpignan, Odette i Damià hi tenien un hotel-restaurant que regentaven, i quan va accedir al retiro s'establiren definitivament a Puigpunyent. Els fills (Jeane, Rose i Sebastià), ja casats, es quedaren a França.

-Des de 1975 Puigpunyent ha canviat, ha millorat molt, trob. No hi havia del places, ni el poliesportiu, ni la Casa de Cultura, ni l'Associació de sa tercera edat... ara és molt més alegre. Ha millorat molt, molt.

Fa 11 anys que Odette viu tota sola, però no vol viure a França: «**sempre he estimat Puigpunyent, de jove i ara, sempre. Vaig dos mesos i mig amb els meus fills, per Nadal, i torn a venir. Puigpunyent no és comparable a Perpignan, perquè aquesta és una ciutat gran i Puigpunyent un poble petit. M'agrada el nostre poble perquè és més agradable. Si de fadrina no hi hagués hagut els meus pares a França jo m'hagués quedada aquí. A en Damià li agradava també molt, més que Sóller on també hi va viure. As meus nets també els hi agrada molt.**» Però això darrer no fa falta ho digui, perquè als estius els seus nets es deixen veure per Puigpunyent, i l'escolleixen per les seves vacances.

A sa pregunta de què hi manca a Puigpunyent, Odette no dubta: «**transporte. Per una persona com jo, que n'hi ha, que no tenim cotxe, és això el que ens manca**», i és molt explícita en afirmar que a Puigpunyent no hi sobra res.

-Les meves aficions són caminar, fer randa, reunir-me amb un parell d'amigues els diumenges, anar a cantar, a fer gimnàsia, i a fer excursions amb l'Associació de sa Tercera Edat, que està molt bé.

Però ara tot això no ho pot fer, exceptuant el fer randa, perquè Odette es troba convalescent d'una caiguda que va sofrir, i que li ha suposat estar un temps sense poder caminar. Ara ja comença a fer-ho. Me parla de que aquest Nadal s'en torna a França amb la seva família, «**però d'aquí a dos mesos tornaré**», i jo que n'estic segur, perquè Odette estima Puigpunyent i els puigpunyentins l'estimen a ella com han demostrat amb les seves visites i el seu recolçament durant la convalescència.

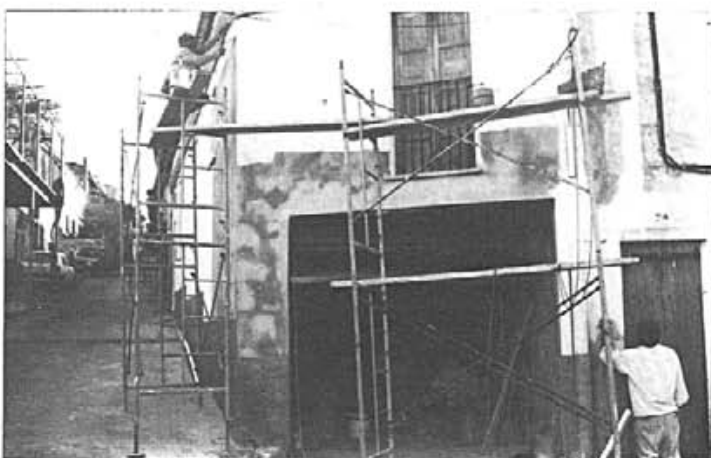
Bon viatge, Odette, i recorda que t'esperam a Puigpunyent.

**"SA
NOS
TRA"**

CAIXA DE BALEARS

41 VEÏNATS DEL POBLE MILLOREN LES SEVES FAÇANES

Un any més, l'Ajuntament de Puigpunyent va tenir fa uns mesos l'oportunitat de signar de bell nou un conveni amb la Conselleria de Cultura sobre el Pla de Millorament de Façanes. La darrera vegada que l'Ajuntament ho va subscriure va ser l'any 1990, i en concret es tramitaren 20 sol·licituds, de les quals se n'aprovaren 14.

Enguany, han estat molt més els particulars que s'han volgut aprofitar d'aquesta iniciativa. Les xifres que es manegen ho diuen tot:

El pressupost total de totes les obres aprovades és de 15.555.006.- ptes., repartits entre l'Ajuntament que n'aporta 1.065.862.- ptes. i la Conselleria de Cultura que subvenciona el 66% de l'obra, concretament els 9.302.942.- ptes. restants.

En aquesta ocasió, arribaren a les dependències municipals dins el plaç de presentació de sol·licituds 44 peticions, de les quals s'en denegaren 3. Pel que fa als pobles, a Puigpunyent li corresponien 39 sol·licituts i a Galilea les altres 2.

Antoni Betti

LA GENT MAJOR DE PUIGPUNYENT

En nom de la Junta Directiva, fa un parell de mesos que demanarem a l'Ajuntament si ens podria deixar un local, per a reunir-nos la Gent Major d'aquest poble; ja que el que teníem a Ca s'Escolà no reunia les condicions i a la vista de que no si acudia, Mn. Antoni Garau, Rector, va demanar-nos si el podien emprar els joves des Recó, i del Gall de Foc.

L'Ajuntament fa una missada que ens va autoritzar per què utilitzassem l'antic Saló de Sessions, ja que tenien l'altre patrocinat pel Senyor de Son Net.

I des de llavors començarem a posar fil a l'agulla i ja hi ha instal·lat l'antena, el televisor, regalat pel Consell Insular, havent-hi hagut persones que han regalat una taula escriptori amb bastants de acions, els visillos per les finestres, una teuleta pel televisor.

També tenim comprades les vuit taules amb trenta dues cadires, per poder començar dia 5 de desembre el campionat de Truc entre Esporles, Bunyola i Puigpunyent, que tindrà tres voltes de durada. Els Trofeus els en regala la Saixa de Pensions d'Esporles, i Sa Nostra de Puigpunyent, un vespre que juguem aquí, ens servirà un refresc.

Esperam que l'inauguració oficial tindrà lloc dins les Festes de Nadal.

També com cada any, a n'el Pla de sa Sínia, pensam fer la Xocolatada, amb coques nadalenques, i les tradicionals «delicias de Navidad», i esperam que la Sibil·la i l'Angel ens acompanyaran amb les seves precioses veus, i no hi mancaran les Veus de la Tardor i les guitarres de Flors del Salt.

A n'el programa que repartirem, donarem més dades i informacions.

Junta Directiva de Gent Major

LES FESTES NOSTRES: NADAL 1992

Sabem de bona tinta, que ja es preparen els programats de les Festes de Nadal per cada una de les entitats que ens ajuden a sentir-nos més Poble.

Hem demanat a Gall de Foc i ens han dit que estaven només pendants, a l'espera dels altres programes per adaptar el seu, però que bàsicament podem contar amb els actes que hi haurà l'any passat: Xocolatada de Matines, vetlades de quines, ball de Cap d'Any i totes les sorpreses que ens deparà el programa definitiu.

El Patronat Municipal de Cultura també ens consta que parlen de teatre, de concerts, de Nit de Cap d'Any, de la Cavalcada dels Reis... però també ens ho reserven pel darrer moment, en el programa que ja estan confeccionant.

La Parròquia de Puigpunyent té ja els actes programats tant del temps d'Advent, com de les Matines de Nadal, Sibil·la, Sermó de la Calenda, l'Angel, Els Pastorells, les Corals, els Villancecs... prometen programa adient.

Tots aquests preparatius no fan sinó ambientar-nos per a unes Bones Festes Nadalenques, que ja des d'ara desitjam ben joioses per a tothom.

NOTÍCIES BREUS...

LA TERCERA EDAT VIATGE A BARCELONA

La Tercera Edat de Puigpunyent participa en el programa «Gent gran en marxa», patrocinat pel Consell Insular de Mallorca, i que consisteix en la pràctica de gimnàstica de manteniment. Una representació d'aquest grup de gent «marxosa», integrada per unes 10 persones, viatja recentment a Barcelona per participar al «IX Col.loqui Internacional» que es celebrà entre els passats 1 i 4 d'octubre i que comptà amb la presència de col·lectius de la Tercera Edat d'arreu del món.

La col·laboració més directa dels nostres majors fou la presentació d'una taula de gimnàstica, conjuntament amb altres grups de diferents pobles de Mallorca, en el marc incomparable del Palau de Sant Jordi. D'aquesta manera queda escrit el nom del nostre petit poble a l'extens programa d'actes celebrats a Barcelona amb motiu de les Olimpíades-92 i queda demostrat un cop més per part d'aquests «campions olímpics» que l'important no és guanyar sinó participar.

BAR - RESTAURANT PLA DE SA SINIA

Servei de:

**NOCES - COMUNIONS
FESTES - CUINA TIPICA**

Carretera de Puigpunyent, km. 14 - Teléfono 61 40 57

NOTES DE SOCIETAT

NOCES:

Na Marta Bonnin Tugores «d'es Pujol» i en Joan Solà, s'uniren en matrimoni el passat dia 5 de setembre.

Enhorabona!!

NOCES DE PLATA:

En Tomeu Gomis Socias i na Margalida Caldentey Ferrà celebraren dia 26 de novembre els seus primers vint-i-cinc anys de matrimoni. Molts d'anys!!

Bar Parroquial

**ESPECIALITAT EN PLATS COMBINATS
I TAPES VARIADES**

Dilluns tancat

PLAÇA PIO XII
TELS. Part. 61 44 74 Bar 61 41 87

GALILEA

- * decoració
- * murals
- * furgonetes
- * parcartes
- * valles
- * façanes
- * serigrafia

taller de rotulació

Fàbrica, 21 Telfs. 28 03 03 - 28 21 68 Palma de Mallorca

Esports

BÀSQUET

Aquest dia 16 de novembre va iniciar la seva participació, dins una lliga d'empreses, un equip mixt de bàsquet de Puigpunyent amb el nom de «Galatzó».

Els partits es juguen en dies labrables i sempre al Poliesportiu «Príncipes de España» de Palma.

La relació de jugadors/es que formen aquest equip és la següent: Antònia Martorell, Antoni Colom, Tolo Morey, Xavier Bonnín, Joan Vidal, Miquel Ramón, Pau Rodríguez, Sebastià Martorell, i en Viçens Fiol; a més de tres jugadors que no són del poble.

NOTA: Tota vegada que en aquest equip només hi ha esperit de participació i no de competició, és per la qual cosa els abans mencionats jugadors/es s'han inscrit en aquesta lliga d'empreses. Per això mateix, a properes edicions no es feren comentaris o valoracions de bons o mals resultats, sinó que tan sols s'indicaran els resultats obtinguts dels diferents partits disputats.

FUTBOL SALA

Dos són els equips que ens representen a la lliga de futbol sala, concretament a les categories Aleví i Infantil.

Aquests dos equips començaren a disputar els seus corresponents partits de lliga el passat mes d'octubre, així que ja es pot fer una certa valoració de la seva participació.

Categoria Aleví:

La competició no va començar gens bé pels nostres petits, ja que patiren una forta derrota en el seu desplaçament al col·legi de Montesió. Malgrat això, dos partits jugats consecutivament dins la nostra pista suposaren les dues primeres victòries. Fins que novament com a visitants, patiren dues noves derrotes, intercal·lades aquestes dues amb un empat dins Puigpunyent.

En aquest equip no li podem fer una valoració en quant a resultats, ja que això és el menys important (si bé tothom vol guanyar), sinó més bé en quant a la formació -tant esportiva com social- i el positiu que resulta ser el fet de tenir un grup d'infants que conviuen mutuament durant un parell d'hores fent esport.

RESULTATS:

Montesió	24	-	Puigpunyent	0
Puigpunyent	12	-	Inca	0
Puigpunyent	4	-	Santa Teresa	3
Sagrat Cor	3	-	Puigpunyent	0
Puigpunyent	3	-	Almendros	3
Bellavista	12	-	Puigpunyent	1

Els jugadors que formen aquest equip són: Ernest Mercadal, Biel Flaquer, Jordi Martorell, Jaume Martorell, Jordi Nadal, Joan Nadal, Joan Miquel Bosch, Macià Mari, Sebastià Martorell, i Santiago Ramis.

Com a monitor actua en Biel Flaquer.

Categoria infantil:

Bon començament de competició de l'equip infantil ja que, si bé en el primer partit es va perdre davant el Montesió, en els tres següents partits es va aconseguir la victòria, una d'elles com a visitants davant l'equip del col·legi San Alfons de Felanitx.

Així i tot, el nivell de joc demostrat per l'equip no és tan alentador, ja que des de fora dona la impressió de que es juga sense un esquema de joc definit i, a més a més, tècnicament els nins no es troben a un nivell alt.

En conseqüència, molta de feina li queda per fer al monitor de l'equip per poder dur a terme els objectius marcats des d'un principi, i que són: aconseguir un equip competitiu que arribi a desenvolupar un bon futbol sala.

Ara que, més difícil es possa la cosa si tenim en compte que es veuen obligats a fer tan sols un entrenament per setmana.

RESULTATS I CLASSIFICACIÓ:

Montesió	7	-	Puigpunyent	3
Puigpunyent 2	-	Son Oliva	1	
San Alfons	3	-	Puigpunyent	4
Puigpunyent 2	-	Polígon Llevant	1	

	J	G	E	P	GF	GC	PUNTS
1.- Almendros	4	4	0	0	30	6	8
2.- Puigpunyent	4	3	0	1	11	12	6
3.- San Vict. Paul	4	2	1	1	15	14	5
4.- Col·legi Montesió	5	1	2	2	14	14	4
5.- Son Oliva	4	2	0	2	11	14	4
6.- Polígon Llevant	4	1	0	3	7	17	2
7.- San Alfons	5	0	1	4	12	23	1

Els jugadors que formen aquest equip són: Pep Tur, Antoni Martorell, Bartomeu Morey, Tomeu Verger, Carles Novell, Guillem Gomis, Jordi Pujol, Joan Simó, Joan Sánchez, Santiago Porcel, i en Nacho Bonnin.

Com a monitor actua Antoni Betti.

ELECTRICA JORDI

PUIGPUNYENT

Instal·lacions elèctriques
portes i automatismes

AUTOMATITZI SA PORTA!

enrotllables   barreres
basculants   corredores...

C/. Na Beltrana, 21 - Tel. 61 44 82

FOTO COMENTADA

No es pot negar que Galilea sigui un poble privilegiat. El seu paisatge, la tranquil·litat dels seus carrers, la seva gent, les seves costums, representen una inmillorable targeta de presentació per aquells que el volen visitar.

Malgrat això, hi ha altres llocs de dins el poble que deixen molt que desitjar. I en concret ens estam referint als seus equipaments esportius o, per resumir, el camp de futbol.

De tots ja és conegut que en aquest vell camp li manquen les dimensions reglamentàries i un adequat estat del terreny de joc per poder practicar l'esport. I si bé compta amb un bon enllumenat, brillen per

la seva absència uns vestidors on poder-se canviar o dutxar.

Realment, no deixa de ser un «agravi comparatiu» el fet de que Puigpunyent compti amb un excel·lent esportiu municipal, quan a Galilea encara hi ha unes infraestructures mínimes per cobrir.

CAMPANYA A FAVOR DELS NINS DE BOSNIA-HERZEGOVINA.

Entrega dels
medicaments a

l'Ajuntament de
Puigpunyent.

De dilluns a
dissabte, de
les 8:30 h. fins
les 19:30 h.
Telf.: 61 44 55

Donatius: "Sa Nostra" Of. Principal nº 099 • Compte Nº 2.192.593-27

DEMANI ELS MEDICAMENTS AL SEU FARMACIÀ.
SORTIDA D'UN COMBOI AMB MEDICAMENTS DES DE PALMA DIA 18 DE DESEMBRE.
DESTÍ: ALT COMMISSIONAT de les NACIONS UNIDES pels REFUGIATS a SPLIT.

ORGANITZA:

* Associació
de Joves
Empresaris
de Balears

PER A MÉS
INFORMACIÓ:
Telf. 72 10 18

COL·LABOREN:

* Grup Serra
* Conselleria de
Treball i
Transports
* Ajuntaments de
Mallorca
* Transmediterranea
* Sa Nostra
* El Dia
* Minaco
* Rotuls Manacor
* Graphis Publicitat.

Dissabte dia 12 de desembre a partir de les 19 h. a la Casa de Cultura, Assemblea General dels col·laboradors per aprovar els Estatuts de la Revista i elegir el nou Consell de Redacció.

Participau-ne tos !!